O MĂREAȚĂ SARCINĂ DE LUPTĂ

EDITURA PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

O MĂREAȚĂ SARCINĂ DE LUPTĂ

1 9 4 9

EDITURA PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

Articol apărut în ziarul „Scânteia", Nr. 1376, din 16 Martie 1949.

Ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din zilele de 3—5 Martie a pus în fața partidului și a clasei muncitoare sarcina istorică de a pregăti condițiunile necesare trecerii la transformarea socialistă a agriculturii în cadrul operei mărețe de construire a socialismului la noi în țară.

Clasa muncitoare din țara noastră, aliată cu țărănimea muncitoare, a reușit — luptând sub conducerea partidului — să cucerească puterea politică, să smulgă din mâinile capitaliștilor principalele mijloace de producție și să treacă la construirea socialismului. Aplicând la condițiunile țării noastre învățăturile geniale ale lui Lenin și Stalin și experiența strălucită a Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice, clasa muncitoare clădește o viață nouă în care să nu mai fie exploatarea omu-

lui de către om, să nu mai fie mizerie, sărăcie, ci o viață fericită pentru cei ce muncesc.

Dar socialismul nu se poate construi numai la orașe. Milioanele de oameni care muncesc la sate nu pot fi lăsați pradă exploatării capitaliste. Clasa muncitoare, în propriul său interes, ca și în interesul oamenilor muncii dela sate, trebue să ajute pe muncitorii agricoli, pe țăranii săraci și mijlocași să scape prin luptă și organizare de jaful nemilos al chiaburilor.

Datorită regimului de democrație populară, țărănimea muncitoare — care a primit pământ în 1945 prin lupta organizată și condusă de partidul nostru — și-a îmbunătățit situația materială față de trecut. Dar atâta timp cât nu e atrasă alături de clasa muncitoare pe drumul socialismului, ea nu va scăpa de exploatarea și jaful banditesc al chiaburimii. Pe de altă parte, atâta timp cât pământul va fi fărâmițat și lucrat pe milioane de mici petece individuale, nu se va putea face o agricultură rațională, științifică. Oricât ar fi pământul de mănos, el produce puțin și prost atunci când este lucrat cu mijloacele sărace ale unei mici gospodării individuale. O asemenea

gospodărie condamnă pe țăranul sărac și mijlocaș la sărăcie, la înapoiere, la exploatare. Calea socialistă de desvoltare este singura care poate asigura înflorirea agriculturii noastre, folosirea în agricultură a tuturor cuceririlor științei și tehnicii și un trai din ce în ce mai bun pentru țărănimea muncitoare. Experiența minunată a Uniunii Sovietice dovedește categoric că numai atragerea țăranilor săraci și mijlocași la organizarea socialistă a agriculturii va face cu putință folosirea pe scară largă a tractoarelor și a celor mai perfecționate mașini agricole, cultivarea pământului cu cele mai științifice mijloace. Trebue să rupem odată pentru totdeauna perdeaua de minciuni și calomnii, cu ajutorul căreia ani și ani de zile jefuitorii și exploatatorii poporului muncitor s'au silit să ascundă țărănimii muncitoare adevărul asupra colhozurilor și să arătăm limpede milioanelor de țărani săraci și mijlocași că salvarea lor definitivă de exploatare și mizerie stă în intrarea lor pe făgașul construirii socialismului.

Plenara Comitetului Central al P. M. R. a discutat și trasat drumul pe care trebue să meargă clasa muncitoare pentru a ajunge la transformarea socialistă a agriculturii. Și rezoluția arată limpede că

trecerea la organizarea socialistă a agriculturii nu este un lucru ce se face de pe o zi pe alta, că este un proces de durată, că pentru aceasta este necesar ca mai întâi ţărănimea muncitoare *să fie convinsă* că este în interesul ei şi să se hotărască de bună voie să treacă la organizarea agriculturii colective. In acelaş timp trebue pregătită o bază materială tehnică şi cadrele necesare agriculturii socialiste.

Punând în faţa partidului şi a clasei muncitoare sarcina de a îngrădi exploatarea capitalistă şi a pregăti condiţiunile pentru organizarea socialistă a agriculturii, Plenara C.C. al P. M. R., după ce subliniază rolul şi sarcinile importante ale gospodăriilor agricole de stat şi a staţiunilor de maşini şi tractoare ale statului în vederea transformării socialiste a agriculturii, trasează drumul trecerii treptate la organizarea gospodăriilor agricole colective. La început nu vor fi organizate decât un număr restrâns de gospodării agricole colective, acolo unde vor exista cele mai bune condiţiuni tehnice şi unde ţăranii săraci şi mijlocaşi vor fi hotărîţi să treacă la o asemenea organizare. Creşterea numărului lor nu va putea avea loc decât pe măsura creşterii industriei socialiste, pe măsura formării cadrelor de

agronomi şi tehnicieni, pe măsura creşterii conştiinţei ţărănimii muncitoare, care se va convinge că aceasta este calea ce duce la un nivel de trai şi de cultură înaintat.

Este plină de învăţăminte pentru noi rezoluţia Biroului Informativ al partidelor comuniste şi muncitoreşti asupra situaţiei din P. C. din Iugoslavia. In ea se atrage atenţia că pentru trecerea la lichidarea clasei chiaburilor „partidul trebue să desfăşoare în prealabil o îndelungată muncă pregătitoare în vederea îngrădirii elementelor capitaliste dela sate, în vederea întăririi alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănime sub conducerea clasei muncitoare, în vederea desvoltării industriei socialiste, capabilă să organizeze producţia de maşini necesare muncii colective în agricultură. Orice grabă în această privinţă nu poate decât să pricinuiască prejudicii ireparabile“. [1]

Ştiinţa marxist-leninistă şi victoria grandioasă a construcţiei socialiste în Uniunea Sovietică ne în-

[1] „Comunicat asupra consfătuirii Biroului Informativ al partidelor comuniste." „Rezoluţia Biroului Informativ asupra situaţiei din Partidul Comunist din Iugoslavia", ed. P. M. R. 1948, pag. 21—22.

vaţă că numai pe baza trecerii în avutul obştesc a tuturor principalelor mijloace de producţie, inclusiv a pământului, poate fi înfăptuită construirea socialismului.

Dar problema naţionalizării pământului nu este actuală în condiţiunile de acum din ţara noastră.

In urma desvoltării satului pe calea gospodăriei agricole colective, acestora le va fi asigurată pe veci folosinţa întregului pământ. Astfel va fi rezolvată, prin transformarea socialistă a agriculturii, problema trecerii pământului în proprietatea obştească a celor ce muncesc.

Care este astăzi politica partidului nostru. la ţară? Ea este aceea de *a lupta pentru îngrădirea chiaburimii, limitarea permanentă a puterii economice a chiaburilor şi pregătirea condiţiunilor necesare pentru a ajunge la desfiinţarea completă a exploatării chiabureşti* prin organizarea gospodăriilor agricole colective. In această politică partidul şi clasa muncitoare se sprijină pe ţărănimea săracă, strânge alianţa cu ţărănimea mijlocaşe şi duce o luptă neîntreruptă împotriva chiaburimii.

Politica de îngrădire a chiaburimii este, în mod neîndoios, o politică de clasă. Ea trebue să împiedice pe chiabur de a-şi spori bogăţia de pe urma exploatării ţărănimii muncitoare.

Politica de îngrădire a chiaburimii înseamnă apărarea intereselor muncitorilor agricoli, ale ţăranilor săraci şi mijlocaşi, chiar în problemele cele mai mărunte ; o politică fiscală care să uşureze situaţia ţăranului sărac şi mijlocaş, pe de o parte, şi să apese pe chiabur, pe de altă parte ; o politică de clasă în domeniul colectărilor : împiedicarea acaparării de către chiaburi a pământurilor ţărănimii muncitoare.

> „Politica de limitare a chiaburilor nu înseamnă încă desfiinţarea chiaburimii ca clasă, dar ea va împiedica întărirea ei economică şi va îngrădi exploatarea masselor ţărănimii muncitoare în perioada de pregătire a organizării socialiste a agriculturii.
>
> In acest fel — spune rezoluţia — munca pregătitoare în vederea rezolvării sarcinii de bază — de construire a agriculturii socialiste — se îmbină cu munca perseverentă şi zilnică de ajutorare tehnică şi economică a gospodăriei individuale sărace şi mijlocaşe. Partidul

nostru trebue să intensifice măsurile de ajutorare a gospodăriilor sărace și mijlocașe, pentru a le ridica nivelul tehnic, productivitatea muncii, volumul și calitatea recoltei. Trebue să dăm gospodăriilor individuale ale țăranilor săraci și mijlocași ajutorul multilateral în ce privește acordarea semințelor selecționate, procurarea vitelor de rasă, credite ieftine, ușurarea impozitelor, închirierea de tractoare și mașini agricole din partea S.M.T. în condițiuni avantajoase.

Toate acestea vor întări încrederea țărănimii muncitoare în clasa muncitoare, în frunte cu partidul său, și în regimul democrației populare." [1]

Cu cât vom duce mai hotărît politica de îngrădire a chiaburilor, cu atât mai mult se va consolida alianța clasei muncitoare și a țărănimii sărace cu țărănimea mijlocașe.

Rezoluția ședinței plenare a C. C. al P. M. R.

[1] „Rezoluția ședinței plenare a Comitetului Central al P. M. R. din 3—5 Martie 1949 asupra sarcinilor partidului în lupta pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și pentru transformarea socialistă a agriculturii", ed. P. M. R. 1949, pag. 16—17.

subliniază însemnătatea considerabilă a aliaței cu țărănimea mijlocașe, care reprezintă aproximativ 34% din numărul gospodăriilor țărănești și posedă aproximativ jumătate din mijloacele de producție agricole.

Țărănimea mijlocașe poate și trebue să fie atrasă pe făgașul construirii socialismului. Dar pentru aceasta trebue să fie dusă o muncă stăruitoare și permanentă pentru a o lămuri și convinge de superioritatea gospodăriei agricole colective față de gospodăria individuală fărâmițată și cu slabă productivitate.

Sarcina măreață de atragere a țărănimii muncitoare în opera de construire a socialismului nu este ușoară. Ea este una din cele mai grele sarcini ce stau în fața partidului și clasei muncitoare. In rezolvarea ei, clasa muncitoare se sprijină pe desvoltarea industriei socialiste, în special pe industria grea și pe organizarea planificată a economiei naționale. Desvoltarea industriei grele socialiste, efortul și avântul în muncă al muncitorilor și inginerilor pentru producția de mașini agricole, creează o bază materială tehnică pentru îndeplinirea măreții sarcini de atragere a milioanelor de țărani săraci și

mijlocaşi în opera de construire a socialismului la noi în ţară.

O pârghie de cea mai mare însemnătate pentru reorganizarea socialistă a agriculturii este cooperaţia. Trebue să încurajăm cooperaţia sub toate formele, căci ea îmbină interesele particulare ale ţăranilor săraci şi mijlocaşi cu interesele generale ale clasei muncitoare, înlesnind ţărănimii muncitoare să păşească mai devreme spre socialism. Veriga principală este creşterea şi desvoltarea unei reţele de cooperative de aprovizionare şi desfacere la sate ca o mişcare largă de massă. Ele fac educaţia ţărănimii muncitoare în spiritul aprovizionării şi desfacerii în comun şi o pregătesc pentru a păşi mai departe spre cooperaţia de producţie, spre unirea în gospodării agricole colective. Cooperaţia de aprovizionare şi desfacere poate deveni un instrument puternic în mâinile clasei muncitoare pentru organizarea schimbului între oraş şi sat pe baze noi, eliminând comerţul particular.

Capitaliştii şi moşierii au folosit în trecut mişcarea cooperatistă pentru scopurile lor de exploatare. Mişcarea cooperatistă reorganizată şi curăţată

complect de chiaburi, condusă de elemente din rândurile ţărănimii muncitoare şi sprijinită de statul celor ce muncesc, va căpăta un caracter nou, socialist.

Cu privire la cooperaţie, rezoluţia spune :

> „In afară de marele său rol de a îmbunătăţi schimbul de mărfuri dintre oraş şi sat, cooperaţia mai are sarcina de a extinde rânduiala planului de stat asupra gospodăriilor săteşti şi de a sprijini desvoltarea industriei socialiste, furnizându-i materiile prime necesare.
>
> Pentru aceasta se vor putea încheia contracte între fabrici şi cooperative pentru mărirea suprafeţelor cultivate cu in, cânepă, sfeclă de zahăr, bumbac etc., precum şi pentru livrarea de produse animale necesare industriei alimentare.
>
> In felul acesta cooperaţia va contribui la transformarea însăşi a caracterului micii gospodării ţărăneşti.
>
> Cooperaţia nouă va fi un factor regulator al preţurilor, pentru păstrarea stabilităţii preţurilor la produsele agricole.

Cooperaţia va trebui să acorde atenţie industriei locale de prelucrare a produselor gospodăriei ţărăneşti (carne, lactate, zarzavaturi, fructe) precum şi industriei casnice.

Pentru desvoltarea cooperaţiei vor trebui larg folosite resursele proprii ale ţăranilor cooperatori şi încurajate depunerile de economii.

Pe lângă cooperative vor trebui organizate secţiuni de unelte agricole care vor da cu chirie ţăranilor muncitori unelte agricole în condiţiuni avantajoase, stimulând astfel sistemul de ajutor reciproc în agricultură.

O importanţă deosebită o au diversele forme de *asociere în muncă* ale ţărănimii muncitoare. In nenumărate sate, ţăranii săraci şi mijlocaşi au constituit *întovărăşiri pentru a-şi munci pământul cu tractoarele statului.* In acest scop, au înlăturat răzoarele (haturile) care despărţeau micile lor loturi, lăsând doar ţăruşi pentru delimitare şi au trecut cu tractoarele închiriate dela S.M.T., peste întreaga întindere. Massele ţărăneşti muncitoare văd şi se conving că desfiinţarea haturilor înlătură buruienile şi bălăriile vătămătoare agriculturii.

ieftineşte aratul, înlesneşte efectuarea muncilor agricole şi contribue deci la îmbunătăţirea cantitativă şi calitativă a recoltei."[1]

Rezoluţia plenarei — călăuzită de uriaşa experienţă a construirii socialismului în U.R.S.S. — înarmează partidul şi clasa muncitoare cu un program de luptă care consolidează alianţa proletariatului cu ţărănimea muncitoare şi atrage milioanele de ţărani săraci şi mijlocaşi în opera măreaţă de înfăptuire a societăţii socialiste la noi în ţară.

---

[1] „Rezoluţia şedinţei plenare a Comitetului Central al P. M. R. din 3—5 Martie 1949 asupra sarcinilor partidului in lupta pentru întărirea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare şi pentru transformarea socialistă a agriculturii", ed. P. M. R. 1949, pag 18 19.